

[Haustrup Clemmensen.]

over, at det dog nu er lykkedes at komme så vidt med afklaringen af en lang række problemer og lykkeligvis i stor udstrækning i enighed.

Niels Andersen: Det har været et møjsommeligt arbejde at trænge ind i alle problemerne i vore skattelove og i de love, som skal være gældende efter kildeskattens ikrafttræden den 1. januar 1970. Så meget større må glæden være over, at det er lykkedes os at komme frem til ret afgørende afklaring på omfattende områder, og at samtlige de partier, der har været repræsenteret i det pågældende udvalg, er enige om det.

Det er her i særlig grad problemerne omkring sambeskatningen, der har samlet opmærksomheden. Vi er i venstre meget tilfreds med, at man er nået frem til en løsning af disse problemer — oven i købet en løsning, som ligger meget, meget nær op ad den skattelovgivning, man fra venstres side har foreslået. Man afskaffer nu definitivt beskatningen af ægteskabet som sådant, og det bliver et princip i lovgivningen, at der er et personfradrag for hver person — også i ægteskaber, hvor vi har den såkaldt hjemmearbejdende hustru. Hvor begge er udearbejdende, er der tale om to personfradrag, og desuden vil hustruen kunne få et fradrag på 2.000 kr., dog sådan, at det aftrappes fra 10.000 kr.; hver gang der tjenes 1.000 kr. mere, bliver hustrufradraget beskåret med 100 kr., således at når man når op på 30.000 kr., er hustrufradraget bortfaldet.

For den medhjælpende hustrus vedkommende er det også lykkedes udvalget at komme frem til en løsning af mange problemer. Det er i hvert fald indlysende for venstre, at den kone, der hjælper købmanden i butikken, og den kone, der hjælper landbrugeren i bedriften på den ene og den anden måde, lige så vel tjener en løn som dem, der arbejder ude for andre. Vi er dér kommet frem til den ordning, at 25 pct. af den samlede indkomst, dog højst 12.000 kr., skal betragtes som hustruindkomst. Desforuden bliver der et hustrufradrag på 1.200 kr., som aftrappes med 100 kr., hver gang man tjener 1.000 kr. mere end 30.000 kr. i samlet indkomst,

og når man kommer op på 43.000 kr., bortfalder hustrufradraget helt. Ud over dette får begge altså også i dette tilfælde hver et personfradrag.

Endelig er der situationen med den hjemmearbejdende hustru, hvor der altså også bliver tale om personfradrag både til manden og konen. Derudover har man overvejet i udvalget at give et øget børnetilskud som følge af, at man selv passer børnene i hjemmet, når man er hjemmearbejdende hustru. Der er enighed om i udvalget at fremme en sådan ordning i det kommende folketingsår.

Endelig er der problemet omkring de enlige, og her er kun at sige, at også den enlige naturligvis får sit personfradrag. Men enlige med børn får foruden et personfradrag også et tilskud på 1.000 kr., så længe de har et barn under 18 år. Der har været stillet mig et spørgsmål, idet der i betænkningen står, at det er det første barn, der betinger, at man får et tilskud på 1.000 kr. Jeg vil gerne på denne baggrund spørge finansministeren, om han ikke vil bekræfte, at så længe der er et barn under 18 år, vil der tilgå vedkommende enlige et tilskud på 1.000 kr.

Det er med meget stor glæde, vi har kunnet konstatere, at der er enighed om denne lovgivning, således at disse mange problemer nu kan løses; dermed er man kommet et langt, langt stykke med hensyn til at videreføre skattereformen.

Der er på enkelte områder ikke enighed imellem regeringspartierne og socialdemokratiet og socialistisk folkeparti. Det væsentligste i denne henseende er uenigheden om standardfradraget, hvor man fra socialdemokratiets side ønsker at opretholde et standardfradrag på 1.200 kr. Vi finder det urimeligt at opretholde dette standardfradrag, fordi adskillige borgere har tegnet indekskontrakter og meget andet netop på den baggrund, at så kunne de fradrage disse udgifter i indkomstopgørelsen. Også for de mennesker, der har tegnet annuitetsforsikringer eller på anden måde forsikret sig med henblik på alderdommen, vil det være rimeligt at opretholde denne fradragsmulighed i indkomstopgørelsen. På den anden side vil det være urimeligt at give de mennesker, der ikke har tilstrækkelige udgifter til at udfylde dette standardfradrag,